

Č. 2639.

Zajištění bytu. — Řízení před nss-em: I. Státní zaměstnavec ucházející se o určitý byt není legitimován ke stížnosti na nss proti rozhodnutí úřadu, kterým byl byt zajištěn pro jiného státního zaměstnance. — **II.** Okolnost, že majitel domu o bytě, obývaném v den vyhlášení zákona č. 225/1922 státním zaměstnancem, před tímto dnem uzavřel nájemní smlouvu s osobou třetí, není na překážku zajištění tohoto bytu podle § 13 zák. č. 225/22, jsou-li podmínky předpisu toho splněny.

(Nález ze dne 13. září 1923 č. 15.160).

Prejudikatura: Usnesení nss-u z 28. února 1923 č. 3422.

Věc: Marie D. a L. K. v Trenčíně proti županskému úřadu v Turčanském Sv. Martině o zajištění bytu.

Výrok: Stížnost Ludvíka K. odmítá se jako nepřipustná, stížnost Marie D. zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím z 21. února 1923 zajistil okresní úřad v Trenčíně na základě § 13 zákona z 11. července 1922 č. 225 Sb. v domě st-lčině v Trenčíně z bytu obývaného župním poradcem Ludvíkem B., který se uprázdnil služebním přeložením jmenovaného, dva pokoje a kuchyň pro kapitána Ludvíka H. a 3 pokoje pro primáře župní nemocnice Dra Josefa S. V důvodech uvedeno, že zákonné podmínky v daném případě jsou splněny, neboť oba uchazeči o byty jsou státními zaměstnanci, bytu potřebují a byt nebyl dosud nájemcem vypovězen.

Nař. rozhodnutím z 22. února 1923 nevyhověl županský úřad v Turčanském sv. Martině odvolání podanému jak majitelkou domu, tak uchazečem o byt podplukovníkem K., ježto jak kapitán H. tak Dr. Josef S. žádného bytu nemají a jsou státní zaměstnanci. K námitce, že byt dán byl do pronájmu podplukovníku K., nelze přihlížeti, ježto majitelka domu od dosavadního uživatele bytu výpověď před zajištěním nedostala.

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto:

Pokud stížnost jest podána uchazečem o byt podplukovníkem K., slušelo ji odmítnouti jako nepřipustnou, neboť jak vyslovil nss již usnesením ze dne 28. února č. 3422, nezakládá § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. pro státní neb železniční zaměstnance právního nároku na zajištění bytu. Nemůže proto st-l jako uchazeč o byt bráti v odpor nař. rozhodnutí.

Pokud pak rozhodnutí jest naříkáno majitelkou domu, omezuje se její stížnost věcně na jedinou námitku, totiž, že uzavřela již v září 1922 nájemní smlouvu s podplukovníkem Ludvíkem K., dle které se zavázala, že dá uvolnivší se byt ve svém domě jmenovanému do pronájmu, a že úřad měl tuto smlouvu respektovati.

Avšak nehledě k tomu, že tvrzení to není ve shodě s vlastními údaji st-lky při výslechu konaném dne 13. ledna 1923, při němž udala, že byt přislíbila již před rokem lékaři Dru Jos. S., nebrání okolnost, že majitelka domu uzavřela o bytě obývaném v den vyhlášení zákona

225/20 státním zaměstnancem, před tímto dnem nájemní smlouvu s určitou osobou, aby úřad byt ten zajistil pro jiného státního zaměstnance, jsou-li předpoklady cit. zákonem stanovené v době zajištění splněny. Že by tomu tak v daném případě nebylo, totiž že by byt dne 19. srpna 1922 nebyl obýván státním zaměstnancem a neuprázdnil se služebním přeložením zaměstnance toho, že byt nebyl zajištěn zase pro státního zaměstnance t. j. pro kapitána Ludvíka H. a Dra Josefa S., nikoliv jak se stížnost omylem domnívá, i pro sedriálního soudce Fr. K. a pro nadporučíka Jana H., kteří ovšem jsou také státními zaměstnanci, a že konečně st-lce byla nájemníkem dána výpověď dříve než jí byl dodán zajišťovací příkaz, stížnost ani netvrdí. Zmíněným zákonem omezena byla volnost majitele domu potud, že musí byt, uprázdněný odchodem státního zaměstnance, pronajmouti právě onomu státnímu zaměstnanci, kterého mu úřad označí a nemůže uzavřít nájemní smlouvu s osobou, s kterou majitel domu zamýšlí uzavřít smlouvu nájemní, byť i to byl rovněž zaměstnanec státní neb železniční.

Nař. rozhodnutí jest tedy ve shodě se zákonem a bylo proto stížnost majitelky domu zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2640.

Státní úředníci (Slovensko): Ani zák. č. 269/1920 ani § 5, odst. 3 nař. č. 428/1920 nezakládá pro úředníka býv. státu uherského na Slovensku právní nárok na ustanovení v čsl. státní službě.

(Nález ze dne 13. září 1923 č. 15.169.)

Prejudikatura: Boh. 1625 adm.

Č. 2641.

Školství. — Obecní samospráva: I. § 35 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. nevstoupil dosud v platnost. — II. Jde-li o úhradu věcného nákladu na školy národní, jest konkurenčním činitelem místní obec jako celek, nikoliv jen její přiškolené obce.

(Nález ze dne 13. září 1923 č. 15.191.)

Věc: Firma »Poldina huť« akc. spol. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze stran školních přírážek v obci Dubí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo spojených obcí Dubí-Újezd-Dříně usneslo se ve schůzi dne 17. února 1922, aby k uhrazení schodků školních rozpočtů (ve Dříně, v Kladně za osadu Újezd a v Rapičích za osadu Dubí) pro školní rok 1921 vybírána byla v obci Dubí-Újezd-Dříně společná školní přírážka 29% k dani činžovní a 113% k ostatním daním, vyjímaje daň z příjmu.

Usnesení to bylo pořadem instancí, v poslední stolici nař. rozhodnutím potvrzeno.